

[Koføed.]

finder det rimeligt, at de, der har været med til at skabe disse formuer, også bør have gavn af disse formuer, når de til sin tid skal udloddes.

I øvrigt kan jeg på venstres vegne anbefale lovforslaget til en velvillig og positiv behandling i udvalget.

Valbak: Som allerede omtalt i socialministerens fremsættelsestale blev sygekassernes nedlæggelse og overflytningen af sygekassernes opgaver til kommunalt regie afgjort ved vedtagelsen af styrelsesloven i forsommeren 1970. Jeg sagde dengang, at mit parti gik ind for denne flytning. Jeg sagde hvorfor, og vi stemte for bestemmelsen om sygesikringens fremtidige administration, ligesom vi stemte for loven som helhed. Denne side af sagen skal jeg derfor ikke sige mere om.

Vedtager vi det forslag, som nu ligger på bordet, opnår vi, hvad allerede en sygesikringsbetænkning af 1948 foreslog, en automatisk sikring af hele befolkningen i sygdomstilfælde. Dengang strandede forslaget i første række på organisationsinteresser garneret med filosofi. Med den automatiske ordning, vi nu får, udfylder vi et grimt hul, som vi altid har haft. Igennem det hul er i tidens løb faldet et stort antal socialt dårligt stillede. Mit parti noterer landvindingen med tilfredshed.

Vi lægger også den største vægt på, at folk i fremtiden ikke mere skal betale til ordningen, hverken gennem en kopskat eller, som hr. Niels Mørk syntes at antyde, en delvis kopskat. Også fradragsretten gør, at denne finansieringsform vender den tunge ende nedad. Dette forhold ændres. Vi får skat efter indtægt, som det ser ud for øjeblikket, svarende til finansieringen af sygehusene, hvori jo også indgår progressive skatter. Nyordningen virker altså socialt udlignende.

Dagpenge i sygdomstilfælde falder ud af lovens område. Det gør lykkeligvis også det administrativt besværlige og latterligt lille bidrag til sygehusbehandlingen, som vi slæber rundt med. Lovforslagets område er herefter udelukkende lægelig og anden medicinsk behandling uden for sygehusene. Det står mig og mit parti ganske klart, at gældende bestemmelser herom er overført fra den nuværende lov uden større ændrin-

ger. Hjælpen vil altså blive ydet i cirka samme omfang som i dag og efter tilsvarende retningslinjer.

Det gælder også det grundlæggende princip, hvorefter befolkningen opdeles i to grupper efter indkomst. Den ene gruppe betjenes efter den såkaldte A-ordning, den anden efter B-ordningen. Resultatet af det er bl. a., at vi må betjene os af en del flere paragraffer, end der ellers ville have været brug for.

Vi tilslutter os ministerens og socialreformkommissionens forslag om at tage dette system med over i den kommunale ordning fra dens start. Jeg vil gerne tilføje, at vi tror, at udviklingen snart vil fremtvinge i hvert fald en overvejelse af, om det kan være praktisk ud i al fremtid at bygge en offentlig ordning på opdelingen i A- og B-mennesker. Den integration af de lægeligt og af de socialt arbejdende forposter, som socialreformkommissionen og sundhedsstyrelsen lægger op til, gør det til et åbent spørgsmål, hvor længe konstruktionen holder.

Ministeren vil, fremgår det, gerne lukke yderligere op for A-menneskers adgang til at vælge B-status allerede på dette grundlag. Vi vil med opmærksomhed følge, hvad der kommer ud af det, og vi vil også gerne diskutere dette spørgsmål nærmere i udvalget. Jeg lagde her med stor interesse mærke til, hvad hr. Niels Mørk sagde om dette spørgsmål. Jeg synes, det var et afbalanceret ræsonnement, hvor på den ene side de store fordele, der er forbundet med en sådan smiddiggørelse, blev gjort op, mens der på den anden side også blev gjort opmærksom på de mulige konsekvenser på længere sigt. Dem tror jeg vi skal overveje lidt.

Jeg vil gerne knytte nogle bemærkninger til den fordeling af opgaverne mellem kommune og amtskommune, som følger af forslaget, og det dermed sammenhængende forslag om finansieringskilde. Jeg finder særlig anledning til det på grund af de reaktioner, som er kommet fra kommunal side i spørgsmålet. Reaktionerne viser, at forhåndsoplysningerne om forslaget ikke har vakt, skal vi sige udelte tilfredshed. Jeg tror imidlertid, kritikken vil ophøre, efterhånden som vi får snakket noget mere om tingene og kendskabet til forslagets nærmere indhold vokser. Bekymringen går på, om vi med forslaget